

НОВИНИ ОТ МАНМИН

№ 19 10 АВГУСТ, 2014 Г.

„Господ ме спаси от ужасната болка на атопичния дерматит!“

Хора, възхваляващи Бога, след като са били излекувани от атопичен дерматит чрез молитвата на Д-р Джейрок Лий

В началото на 2014 г., някои хора прибягнаха до драстична мярка заради болка, причинена от атопичен дерматит. Една студентка се самоуби заради атопичен дерматит. Една жена в трийсетте удуши осемгодишната си дъщеря, която имаше влошаващ се атопичен дерматит и след това се самоуби. Тези инциденти шокираха хората.

Атопичният дерматит (АД) е хронична и рекурентна инфламаторна болест, която обикновено се проявява в ранното детство или по-късно детство. Точната причина е неизвестна, но възникването ѝ е свързано с генетични фактори и с неправилното функциониране на имунната система.

Предполага се също, че е предизвикана от комбинация от различни други причини, включително суха кожа и сърбеж извън нормалните граници; бактериални, вирусни или гъбични инфекции; емоционални причини; и определени причини в околната среда.

Националната корпорация за здравно осигуряване посочи, че броят на хората, посетили болница за АД между 2008 и 2012 г. е около 1.04 милиона. Действителният брой на пациентите е много по-голям, достигащ 6.1 милиона души.

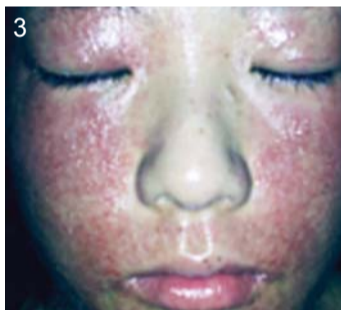
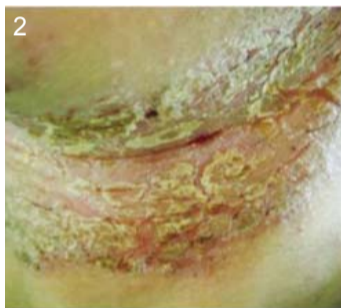
Твърди се, че почти 20% от световното население страда от АД. Освен това, педиатричният АД има отрицателно влияние върху растежа на децата. Възможно е да предизвика други емоционални разстройства като нарушения във формирането на характера, напр. чувство за отчуждение и липса на себеуважение. Ето защо състоянието е признато като транс-национален проблем.

Въпреки това, много членове на Централната църква Манмин са били излекувани от атопичен дерматит с Божията сила, включително Минхий Парк (на 3 години, Снимка 1), Минсик Лий (на 9 години), Йеджи Ким (на 12 години), Серим Парк (на 12 години), сестра Сиунгли Юуу (на 15 години), сестра Хуоджин Чо (на 19 години) и сестра Суукюнг Ким (на 29 години, снимка 2). Сега водят щастлив живот.

АД е напълно излекуван, когато хората се покаят и получат мощна молитва

Сестра Субин Ким (на 26 години, Снимка 3) страда от атопичен дерматит от четири-годишна възраст. Като ученичка в гимназията, носила маска, за да прикрие подутото си и обезобразено лице, дори и в разгара на лятото. Състоянието ѝ се влошило в колежа. Започнала да се вглежда в себе си. Изолирала се от светските неща, които Бог мрази и се покаляла изцяло. Тогава получила молитвата на д-р Джейрок Лий и изцяло се излекувала.

Сега сестра Ким работи предано като член на Хора Имануел и казва: „Не бях в състояние да спя добре много нощи заради гнойните рани на лицето ми, но сега мога да спя много добре и съм щастлива.“ Понастоящем е посветена на изучаването на вокална музика, за да възхвалява Бога.

Болката, причинена от атопичен дерматит, е ужасна. Въпреки това, когато разчитаха на Бога, Той им даде като дарове по-бяла, по-чиста кожа и искрена вяра.

Сестра Сихий Парк (на 22 години, снимка 5) имаше най-лошото състояние на атопичен дерматит и дори лекарите не знаеха какво да правят. Въпреки това, тя също беше излекувана с молитвата на д-р Лий. След получаване на молитвата, цялото ѝ тяло се покри с корички в продължение на три дни, които скоро паднаха и се появи нова плът. Тя бе напълно излекувана не само от АД, но и от пъпките.

Сууджюнг Лий (на 12 години, снимка 6) изглеждаше ужасно заради атопичен дерматит и заразно импетиго. На нейните родители дякон Дейсунг Лий и дякон Юми Ким бе напомнено, че болестта на малкото дете се дължи основно на прегрешенията на родителите. Те се покаяха за своя апатичен живот и получиха молитвата на д-р Лий.

На следващата сутрин, раните спряха да гноят и изсъхнаха. Гнойните части се покриха със сухи корички. Същата вечер коричките се обелиха и тя бе напълно излекувана само три-четири дни след молитвата. От тогава расте здрава и щастлива и сега е член на детския танцов състав на Неделното училище за молитви.

Сестра Джиюнг Лий (на 21 години) спеше с превързани ръце заради силния сърбеж. Сестра Нури Рю (на 14 години) не носеше къси панталони или блузи с къс ръкав през лятото, защото приятелите ѝ се подиграваха заради кожата ѝ. И двете бяха излекувани с молитвата на д-р Лий.

Чрез сладката вода Муан и молитвата с кърпичка, хората в чужбина също бяха излекувани от АД

Даниил, който е син на д-р Даниел Фуентес Акоста, директор на Световната мрежа на християнските лекари, Мексико, имаше атопичен дерматит на ръцете и краката от своето раждане. Екипът на мисията Манмин посети Мексико и д-р Фуентес чу, че ако човек приложи сладката вода Муан или пие от нея с вяра, може да изпита божествени дела на изцелението. Той приложи водата на сина си с вяра и за негово удивление, Бог изцяло го излекува за една седмица.

Ерик от Кения (на 8 години, снимка 4) имаше атопичен дерматит от третата седмица на своето раждане. Лицето му изглеждаше сякаш бе попарено и миришеше лошо, затова семейството напусна града. Когато епископът д-р Мионгхо Чионг (Светата църква Манмин в Найроби) се помоли за него с кърпичка, на която се моли д-р Лий, той бе напълно излекуван само за три седмици и кожата му сега е като на новородено бебе.

Медицинското лечение на атопичния дерматит е придружено с търпение, разходи, труд и вероятност от рецидив. Въпреки това, всички вярващи, които бяха излекувани от АД, казаха, че се излекували много бързо след като разрушили стената от грехове срещу Бога и получили молитвата с вяра и няма белези, усложнения или рецидив на болестта.

Нека отдаваме благодарност и слава на Лечителя Бог, който е жив.

От все сърце

„Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.“ Това е най-първостепенната и най-важна заповед. Втората е: „Да възлюбиш ближния си, както себе си.“ На тия две заповеди стоят целият закон и пророците (Матей 22:37-40).

Старши пастор д-р Джейрок Лий

Хората, които притежават ясна цел и мечта в живота, имат търпение, постоянство и дават най-доброто от себе си. Постигането на целите им гарантира постигането на слава и материални притежания. Същото е и с вярващите. Хората, които са изпълнени с надежда за Небето, щедро инвестират своето време, притежания и живота си, за да вършат Божието дело. Те обичат Бога и отдават себе си с цялото си сърце.

Според думите на Господ Исус, трябва да обичаме Бог и нашите съседи от все сърце, но какъв вид любов е това и какво означава в действителност?

Да обичаме Бога от все сърце означава да постигнем добрина.

Ако обичаме Бог от все сърце, непрекъснато ще изследваме нашите думи и дела. Ще продължим да променяме себе си, проверявайки дали нашите думи са били добри и дали нашите мисли са били правилни в очите на Бога. Можем да проверим колко добрина сме постигнали в сърцата си като отговорим на няколко въпроса.

Търсите ли първо ползата и изгодата за другите или Вашата собствена? Когато другите преуспяват, радват ли се, колкото бихте се радвали от собствените си дела или говорите със завист за другите, казвайки: „Този човек има такива и такива недостатъци, защо тогава успява толкова?“ Загубили ли сте сърцето? Когато някой Ви причинява трудности, разбито ли е спокойствието Ви?

За такива хора не може да се каже, че копнеят за добрината на Бога, дори и да са чули много послания и да желаят благоволенията. Трябва усилено да медитираме върху словото и да полагаме всички усилия, за да станем хора на добрината. Така изпитваме истинско желание за духа и обичаме Бога от все сърце.

Има още нещо, което трябва да запомним. Божите критерии за осъждане са различни от тези на хората. Изход 15:26 ни казва, че трябва да бъдем праведни, не според нашите критерии, а според тези на Бога. Добрината, която хората признават, е различна от признатата от Бога добрина.

Някои хора изглеждат благи и учтиви на всеки, но може да пренебрегват другите в сърцето си. Когато чуждото мнение влезе в противоречие с тяхното, могат да считат другите за невъзпитани и неучтиви и да затворят сърцето си за тях. Други имат

интроспективен характер и не желаят да спорят с другите, затова не настояват на своето мнение и следват чуждите съвети. Но това се дължи само на техния характер. Те не служат на другите от сърце. Възможно е да мислят: „Изглежда винаги губя, когато съм в мир с другите“ и лошите им чувства като тревоги и неудобства се влошават. Може също да изпитват трудности, разкривайки своите грехове, защото мислят, че са служили и са правили добро за другите.

Някои хора казват, че са подложени на изпитания, но не са в състояние да го извършат с радост и благодарност. Лицата им са покрити с по-голямо благоволение, ако преминават през преследвания заради вярата и финансови изпитания с вяра, надежда и любов. Тъй като потискат и въздържат себе си в своите изпитания, тъгата нараства според степента, в която са преминали тежките времена. Тогава сърцата им показват потиснатост и сенки на тревожност. Считат, че са издържали добре с години, но вратата на благословиите не се отворила толкова бързо, колкото очаквали.

Други изглеждат искрени, старателни и социални. Привидно поемат работата на другите, сякаш е тяхна собствена. Оценени са от другите, но имат малко желание за духа. Подобно на Марта, имат по-голям интерес в своите задължения, отколкото да обичат Бога и да станат святи. Мислят, че имат добрина и служат на другите. Възможно е да считат себе си за добри според стандартите на другите и самите те мислят, че са добри, но Бог не признава добрината им.

Ако искаме да обичаме Бога от все сърце, както казал Исус, трябва да търсим добрина във всяко отношение, да съзнаваме какво е добрината на Бога и да постигаме Неговата добрина.

На второ място, да предложим всичко на Бога от все сърце, означава да постигнем духовна любов.

1 Йоаново 4:21 гласи: „И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да люби и брата си.“

Някои вярващи изглеждат дават на Бога, каквото имат, със страст, но не правят нищо за други вярващи. Молят се страстно, посещават редовно религиозни служби и посещават времето и парите си на Бога. Въпреки това, не обръщат внимание и не се интересуват от хората около тях.

Дават на Бога много неща, които имат, но не могат да получат изцяло плодовите на благословията. Разбира се, нямат намерение да вредят на другите или да им причинят зло. Просто не се интересуват от другите и сърцето им не е толкова голямо в този смисъл. Ето защо е възможно да наранят сърцата на околните и да им причинят неудобство, макар и несъзнателно.

Представете си, че една жена има страстно желание за духа и старателно се моли с пости. Тя доброволно върши много работи и дава значителни приношения на Бога. Въпреки това, не се моли толкова много за душите и за Божието царство. Изглежда копнее за духа, но не изпитва желание да бъде с хората около нея.

Нека Ви дам друг пример. Една мисионерска група била разделена на по-малки групи, за да почисти голямо пространство. Едната група почисти своята част малко по-рано от другата. Другата група все още продължавала да чисти. Ако имат по-широко сърце, членовете ще са способни да видят защо другата група не е свършила и да разберат помощта, от която се нуждаят. Хората, които имат малко духовна любов,

не могат да се поставят на мястото на другите.

Исус казал в Матей 22:39, „А втора, подобна на нея, е тая: Да възлюбиш ближния си, както себе си.“ Моля Ви да се грижите за много други с нежна любов и широки сърца. Желая за Вас да приемете много повече души с любов, щедрост и Бащиното сърце. Така можете да обичате Бога от все сърце.

Да обичате Бащата от все сърце, на трето място, означава да изпълнявате отдадените Ви от Бога задължения.

Хората, които обичат Бащата, не само изпитват божествена любов в сърцата си, но изразяват тази любов външно. Те посвещават себе си на Божието царство, казвайки: „Какво трябва да дам на Бащата? Как мога да се отплатя за това благоволение?“ Дори и да нямат длъжност в църквата, могат да покръстват, да се грижат старателно за другите членове и да бъдат доброволци в църковните духовенства.

Някои от тях могат да загубят своята страст с течение на времето. Тогава ще се отвърнат от делата, които не са им поверени и ще искат повече лична свобода. Привидно изпълняват своите външни задължения старателно, но пренебрегват други отговорности.

Нашите отдадени от Бога задължения, малки или големи, трябва да бъдат изпълнени не според критериите на хората, а само според критериите на Бога. Задълженията трябва да се изпълняват не само на дела, но с вяра, надежда и любов и с аромата на сърцето.

Представете си, че на годишните избори, човек желае да бъде избран като президент на своята група, но става секретар. Ако той предано служи като секретар от все сърце, може да предложи много по-красив аромат на Бога. Тогава ще бъде в състояние да се радва и да благодари само заради факта, че му е поверена длъжност, като секретар или управител. Той ще се моли и ще се грижи за членовете на групата, подкрепяйки страстно нейния президент. Представете си, че една жена е бил президент на групата, но тази година не е избрана за президент, не посещава повече срещите на групата и не желае да служи. Това означава, че предишната ѝ служба не е била истинска.

Във всяко събитие и дейност, аз Ви моля да служите не само тялом, но от все сърце за Бога. Тогава няма да изпълнявате такива дела само от чувство за задължение. Можете да се изпълните с благоволенията и Духа, когато служите с вяра и любов. Това сърце на службата ще бъде прието като аромата на радостта от Бога.

Скъпи братя и сестри в Христос, Бог не гледа външния вид на хората. Той приема аромата на сърцето, аромата на живота и почтителния страх от Него. Всеки ден, Вашата добрина и любов трябва да нарастват и Вие трябва да считате за ценни отдадените Ви от Бога задължения. Моля се в името на Господ като правите така, да възхвалявате само Бога.

Новини от Манмин Bulgarian

Публикувано от Централната Църква Манмин

Адрес: 29, Digital-ro 26-gil, Guro-gu, Seoul, Korea (152-848)
Телефон: 82-2-818-7047 Факс: 82-2-818-7048
http://www.manmin.org/english
www.manminnews.com
e-mail: manminministry@manmin.org
Издател: Д-р Джейрок Лий
Главен редактор: Старши дякон Джомсан Вайн

Делата на Светия дух, представени за онези, които са родени отново като Божи деца

Ще постигнем съвършено спасение, само когато сме родени отново в името на Исус Христос, който ни спасил от греховете и станем святи и потвърдени в Светия дух (1 Коринтяни 6:11).
За да помогне на хората да приемат Исус Христос и да се преродят отново като Божи деца, за да разчувства сърцата им, за да им помогне да се покаят и да обичат Бога; това са основните дела на Светия дух и Негови главни задължения. Нека разгледаме духовенството на Светия дух в четири аспекта.

1. Дарове

Даровете на Светия дух се отнасят за специални дела, представени от Него в Божията любов. Различни неща, които Бог дава на своите любими деца в Неговото благоволение, могат общо да се нарекат „дарове.“ Те означават спасение, изцеление и отговори, които най-често се дават на вярващите. Има също и други дарове на Светия дух, отдадени по отделно на хората.

Даровете на Светия дух в 1 Коринтяни, глава 12 включват словото на мъдростта, словото на знанието, вярата, даровете на изцелението, действието на чудесата, пророчеството, различаването на духове, различни видове езици и интерпретацията на езици. Бог, който с точност познава сърцето на хората, съда и вътрешното сърце, дава на всеки човек даровете в Неговата воля.

Най-големият дар е любовта, както е записано в 1 Коринтяни 13. Бог ни призовава да се стремим към любов, с ревностното желание за духовни дарове (1 Коринтяни 14:1). Така е, защото според степената, в която получаваме повече духовни дарове, можем да бъдем по-силни и по-дълбоко да общуваме с Бога.

Бог иска да използва даровете за Божието царство. По този начин, Божите деца не трябва да избягват даровете, а да желаят най-големите дарове, както е посочено в 1 Коринтяни 12:31. Ако Вие сте пастор, трябва да учите Вашето паство на истината по правилния начин, да представяте делата на Светия дух и да им позволите да изпитат доказателството за живия Бог.

2. Реализация

Създателят Бог дава Своя роден Син за грешниците, това е неописуемо голяма любов. Ако човек разбира колко голяма, велика и дълбока е тази любов, той не може да не обича Бог страстно.

Не е трудно да отхвърлим греховете, които Бог мрази и да го удовлетвори с живот и сърце, когато Светият дух ни помага. Ще бъдем способни да се подчиним на всичко с любов, въпреки че е трудно и ще се опитаме да положим всички усилия, за да разкрием славата на Бога.

Въпреки това, много вярващи живеят без сигурността за спасение. Много други мислят, че са получили спасение и ходят на църква всяка неделя, но не знаят какво е грях и праведност и как ще бъдат съдени, защото все още не са получили Светия дух.

Исус ясно казал, че можем да отидем на Небето само когато сме родени отново от водата и от Светия дух (Йоан 3:5) и спазваме Божията воля (Матей 7:21). Бог изпратил също Помощника, Светия дух, за да можем да разберем какво е грях, праведност и съд (Йоан 16:8) и за да избегнем осъждането за Ада.

Ето защо, Божите деца, които са получили Светия дух, трябва да се борят срещу греховете с цената на проливането на кръв (Евреи 12:4), да се въздържат от всякаква форма на грях (1 Солунци 5:22) и да получат Небето като бъдат праведни.

3. Гласът, призоваването и ръководството на Светия дух

Ако ние сме вдъхновени и повлияни от Светия дух, ще изпитаме делото на Духа, който търси всички неща, дори дълбочините на Бога (1 Коринтяни 2:10-11). Можем да унищожим лагера на Сатаната, да предречем бъдещите неща и да получим дълбоко разкритие на световния свят.

Но тъй като Светият дух е Духът на истината (1 Йоаново 5:7), Той действа според степената, в която постигаме истината в нашите сърца. Можем да чуем гласа на Светия дух, дори и да правим обикновени неща и да получим Неговия призив и ръководство, ако признаем Бог във всяко обстоятелство, молим се и правим всичко за Бог с вяра.

Може да получим благословии в бизнеса или на работното място и да възхваляваме Бога, ако ни е показан ясно пътя с помощта на Светия дух. Той ни позволява също да си спомним какво трябва да кажем, когато проповядваме евангелието на другите или ги съветваме.

Помощникът, Светият дух ни учи добре, като частен учител, за да разберем по-ясно и да спазваме Божието слово. Светият дух, който живее в сърцата ни, казва конкретно какво трябва да кажем и да направим и ни напомня за истината.

Призоваването на Светия дух означава, че Светият дух разчувства сърцата ни, за да направим нещо. Ако ние сме призовани изрично да постим и да се молим за определен период, това е призивът на Духа. Ако се подчиним и се молим от сърце и всеотдайно, можем да бъдем ръководени от Светия дух.

4. Сила да се молим

След като се изпълним със Светия дух, не се чувстваме изморени, дори и когато се молим след продължителна работа. Сънливите и блуждаещи мисли не могат да ни достигнат и ние сме в състояние да се молим с вяра и радост. Светият дух ни напомня също за заглавията на молитвите, които сме пропуснали.

Светият дух познава всяка наша нужда и я задоволява. Той помага също за нашата слабост и се намесва за нас според Божията воля (Римляни 8:26-27). Когато сърцата ни са обединени като едно със Светия дух, можем да предложим удовлетворяваща Бога молитва.

В зависимост от това колко се молим в Светия дух, размерът на нашата молитва, предложена действително на Бога, е различен, затова отговорът и благословията на Бога също ще бъдат различни. Не трябва да се молим според нашите мисли и стереотипи. Вместо това, трябва да се молим в Светия дух. Тогава Бог прави така, че всички неща да действат заедно за добро, за да получим Неговите отговори по най-лесния начин.

За да се молим в Светия дух, важно е да се молим всеотдайно от все сърце. Необходимо е да предложим правдива молитва с желание във всеки момент, но първо трябва да се помолим за духовна сила, за да преодолеем света, да се молим страстно, да победим Сатаната и да живеем според Божието слово.

На следващо място, важно е да въоръжим себе си с Божието слово. Когато направим Божието слово нашият хляб на живота, можем да получим ясен и подробен призив на Светия дух.

През декември, 1990 г., един познат насочи съпруга ми, епископ д-р Мионгхо Чионг, в Централната църква Манмин и се радваше, че е получил голяма благословия от проповедта на д-р Джейрок Лий. Той се възхищаваше на тайнствените духовни думи, включени в групата от проповеди на д-р Лий за молитвена служба на групата Манна за шест дни и неговата серия от проповеди „Лекции за Откровение.“

Мисията ни в Африка започна в Кения под ръководството на Бог

През юли, 1991 г., съпругът ми и аз се регистрирахме в Централната църква Манмин с ръководството на Бог. Съпругът ми работеше като преподавател в Отдела за английска литература в Университета Хосо. Един ден, той беше силно призван от Духа да напусне Африка, за да изпълни мисионерска дейност и кандидатства за длъжността на преподавател на обменни начала в Университета в Найроби.

Съжалявах, че трябваше да живея далеч от църквата и от пастовото, но съпругът ми беше изпратен като мисионер на Манмин през септември 1994 г. и аз го последвах през март на следващата година. Беше ми нужно време, за да науча езика, да се адаптирам към новата култура и обичаи и да свикна да живея с непознати. Липсвах ми много Д-р Джейрок Лий и религиозните служби в Корея.

Отначало посещавахме службите в една местна църква в Кения и гледахме видео записи на службите на Манмин, изпратени от църквата от Сеул. През 1996 г., открихме мисионерския център в Найроби, столицата на Кения. През октомври, същата година, съпругът ми беше ръкоположен за пастор. Тогава започна активно да провежда семинари за пасторите и църковните лидери. Той предаваше светото евангелие, което самият Бог обясняваше на д-р Лий.

Хората бяха възхитени от посланието, казаха, че никога не са чували такива послания и че няма друг пастор като д-р

Г-жа Инсуук Юн с лидери на Мисията на жените (Светата църква Манмин в Найроби, Кения)

Искам да предам любовта на Господ, която никога не умира за африканските души

Джейрок Лий. След това, той активно проведе семинари и срещи в много градове на Кения и в други части на Африка. Въпреки всичко, имаше много трудности в бедното мисионерско поле и заминах с него. Правих снимки, приготвих храна, перях дрехи и други подобни работи. Колата ни често се разваляше заради лошото състояние на пътищата.

Тъй като бях слаба от ранно детство и често ми ставаше лошо в колата, за мен наистина беше трудно да пътувам с тропачката кола. Наложих се да поправят колата ни в един сервиз, който се намирал на стотици километри от дома ни. По пътя на връщане, колата отново се развали, защото автомеханикът беше забравил някои части по погрешка. Отне ни три дни да намерим частите.

Трябваше да пестим пари, затова нямаше друг избор, освен да отсядаме в хотели или подобни подслони, в които условията бяха много лоши. В някои места нямаше вода и беше пълно с буболечки, които ме хапеха, но от всичко това ми останаха красиви спомени.

Епископ д-р Чионг често ходеше на мисионерски екскурзии, затова аз трябваше да ръководя нашите пастори

и служители в мисионерския център. Не беше лесно за мен, но си спомнях за д-р Лий във всякакви обстоятелства или трудности. Виждайки епископ д-р Чионг да се радва, да благодари и да се моли, аз можех да преодолеем всичко. Сега нашите пастори и служители са променени чрез светото евангелие и стават пастори и служители, които се подчиняват. Колко благодарно е това!

След мисията на Светото евангелие в Уганда, Светата църква Манмин в Найроби беше открита и се разрасна

През юли, 2000 г., мисията на д-р Джейрок Лий на Светото евангелие в Уганда отбеляза важен момент в африканската мисия. Много хора станаха от инвалидните столове и проходиха. Глухите започнаха да чуват, слепите да виждат и хората бяха излекувани от различни видове болести, включително от СПИН.

През ноември, 2000 г., открихме Светата църква Манмин в Найроби и тя стабилно се разраства в огнените дела на Духа ден след ден. Чрез изцерителната служба с кърпичка, провеждана ежесечно, (Деяния 19:11-12) много хора получиха отговори и благословии.

Един неделен ден подготвих обяд за членовете. В църквата дойдоха повече членове и нямаше достатъчно ориз. Чудех се как да го разделя и да го споделя с всички присъстващи с изпълнено с молитва сърце. Тогава отворих капачката на казана. Каква изненада! Оризът тук е много малък, дори и след като се надуе от варенето, но оризът в казана беше три пъти по-голям от обичайното и запълваше целия казан.

Изпитах голяма радост и любовта на Бог, който работеше толкова внимателно. Докато се грижех за моите души, изпитах много дела на Бога чрез кърпичката, на която се е молил д-р Лий.

Веднъж донесоха на гръб един брат в църквата, който умираше от удар и се затрудняваше да диша. Когато се молих за него с кърпичката, той се нормализира и се върна вкъщи. Една жена от църквата, чието лице бе ужасяващо заради атопичен дерматит, също бе излекувана напълно. Ето и друга история.

Някои от нашите пастори и братя държаха обзето от демони момиче, което създаваше смут. Аз се молих за нея, демонът излезе и тя се оправя. По-късно чух от нея, че не могла да отвори очите си

заради силната светлина, която излизала от ръката ми. Това беше светлината, излизаща от кърпичката, на която се беше молил д-р Лий.

Осъзнах любовта на Бога към душите в 55-те страни в Африка

Имах смущения в храносмилането. В началото на 2011 г., то се влоши и бях диагностициран със стомашна язва. Погледнах назад към миналия си живот. Покаях се от сърце, че съм направил нещо, което не е правилно в очите на Бога и се молих. Тогава Светият дух ме научи на много неща. Осъзнах, че Той искаше да дам благоволение и любовта, които съм получил от Господ, на африканските души, дори повече от преди. За тази цел, трябваше да получа сила чрез подобна на огън молитва, но не можех.

Един ден, Бог ми даде реализация чрез сън. Някой дойде при мен в съня ми и ми каза, „Състезанието започна на стадиона. Защо седиш тук?“ Трябваше да изтичам на терена, но аз стоях на трибуната. След съня се помолих страстно с желание да се променя бързо и да стана източник на сила за африканската мисия. Трябваше да се направят много неща, за да се помогне на епископ д-р Чионг. Почувствах любовта на Бащата Бог, който чакаше да се променя.

Бог искаше да имам сърце на дух и добрина и да споделям Неговата любов с душите. Докато се молих за това, ставах все по-здрав и по-здрав. На 31 март, 2014 г., бях благословен да имам вярата на духа.

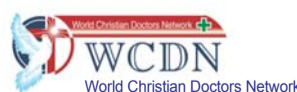
Сега подобрявам моята способност с молитва, за да се обединя с епископ д-р Чионг. За да помогна на него и на други мисионери, пастори и работници, които са посветени на евангелизма на 55-те африкански държави. И също така, искам да стана голям източник на сила за африканската мисия. Искам да споделя любовта на Господ, която непрестанно извира и никога не умира. Искам да предам любовта на Господ на африканските души. Отдавам всички благодарности и възхваля на Бога.

Tel: 82-2-824-7107
www.gcnetv.org
webmaster@gcnetv.org

Tel: 82-2-818-7334
www.manminseminary.org
manminseminary2004@gmail.com

Tel: 82-2-818-7039
www.wcdn.org
wcdnkorea@gmail.com

Tel: 82-70-8240-2075
www.urimbooks.com
urimbook@hotmail.com